

afgik ved Døden i Maj Maaned 1920, blev Konferencen derefter udskudt.

Den nævnte Konference blev efter Landbrugsministeriets Indbydelse derefter afholdt i København den 21.—23. Marts 1922, og i Konferencen deltog fra svensk Side Forstanderen for Centralanstalten for Forsøgsvæsenet paa Jordbrugsomraadets Afdeling for Landbrugsbotanik, Professor, Dr. phil. E. J. Henning, og Forstanderen for samme Anstalts Afdeling for Entomologi, Professor H. A. Tullgren, fra norsk Side Statsmykolog Ivar Jørstad og Statsentomolog Th. Schøyen og fra dansk Side Professor, Dr. phil. C. Ferdinandsen og Professor, Dr. phil. J. E. V. Boas.

Konferencen afgav Indstillinger dels vedrørende Tilslutning til fornævnte Konvention af 4. Marts 1914 og dels vedrørende Fællesregler for Plantesygdomslovgivningen, hvorom henvises til Bilag 1 og Bilag 2.

Medens der ikke her i Landet findes nogen Lov, der indeholder almindelige Bestemmelser om Bekæmpelse af Plantesygdomme og Skadedyr, findes saadanne Lovbestemmelser bl. a. i De Forenede Stater i Nordamerika, Canada, England, Norge og Italien. Ønskeligheden af at erhverve en saadan Lovhjemmel ligger lige for, idet Administrationen derved sættes i Stand til straks at gribe ind uden i hvert enkelt Tilfælde forud at skulle erhverve Lovhjemmel, hvorved fremhæves, at en hurtig Indgriben altid er af den største Betydning for en effektiv Bekæmpelse af Sygdommen.

Der findes saaledes i Almindelighed vægtige Grunde til at forelægge et Lovforslag som nærværende, men dertil kommer den særlige Grund, at Lov af 6. Maj 1921 om Udførsel og Indførsel af Kartofler, der for disse Plantedeles Vedkommende indeholder visse Bemyndigelser for Landbrugsministeren af den heromhandlede Art, efter en i Loven indeholdt Bestemmelse kun har Gyldighed til 1. April 1924, saaledes at Spørgsmaalet under alle Omstændigheder, i al Fald for disse Plantedeles Vedkommende, skal forelægges Rigsdagen.

Af fornævnte Grunde har man derfor anset det nuværende Tidspunkt for at være belejligt til at forelægge det fornævnte Forslag til en Lov, der indeholder Bemyndigelse for Landbrugsministeren til at bekæmpe Plantesygdomme og Skadedyr, idet bemærkes, at man ved Affattelsen har haft for Øje den norske Lov om Bekæmpelse af Skadeinsekter og Plantesygdomme af 21. Juli 1916.

ad § 1.

Ved Indslæbning af Plantesygdomme og Skadedyr tages kun Sigte paa de epidemiiske og økonomisk betydende Angreb, som der kan være Fare for at faa nyindført hertil Landet, eller hvis Udbredelse her i Landet er meget begrænset (et eller faa Steder, mindre Omraader), idet det selvfølgelig vil være urimeligt at træffe saadanne Foranstaltninger forsaavidt angaar saadanne Plantesygdomme og Skadedyr, der allerede er almindeligt udbredt her i Landet. Den sikreste Vej til at hindre Indslæbning af Plantesygdomme og Skadedyr er naturligvis Forbud mod Indførsel af vedkommende Værtplanter, og det er ikke udelukket, at Forholdene kan stille sig saaledes, at et midlertidigt Forbud mod Indførsel af en eller anden Planteart bør udstedes. I Almindelighed vil man dog kunne tillade Indførsel af saadanne Planter, naar de ved Indførselen er ledsaget af et i Hjemlandet udstedt Sundhedscertifikat og derefter underkastes en Efterinspektion her i Landet, saaledes som allerede er fastsat ved de i Henhold til fornævnte Lov af 6. Maj 1921 fastsatte Bestemmelser for Indførsel af Kartoffler. Man skal dog bemærke, at det ligger uden for enhver Tanke at stille Fordringer om Certifikater ved Indførsel af saadanne Plantedele, som Kornvarer og Markfrø, hvorimod der vel kan blive Tale herom ved Indførsel af træagtige Planter, Knolde, Løg, Rodstokke, Stauder, visse Frugter, enkelte Skov- og Havefrøarter m. v.

Ved Bekæmpelse af de heromhandlede Plantesygdomme og Skadedyr vil det, som allerede tidligere fremhævet, være af den største Betydning straks at kunne gribe ind for hurtigt og virksomt at indkredse og nedslaa et faretruende Angreb, der pludselig maatte optræde et eller andet Sted her i Landet, saaledes at man ved Tilintetgørelse, Desinfektion eller paa anden Maade kan sikre sig mod, at Smitten udbredes. I denne Forbindelse skal paapeges, at fornævnte Lov af 6. Maj 1921 om Udførsel og Indførsel af Kartofler ikke for Kartofflers Vedkommende indeholder en Bemyndigelse til at bekæmpe en her i Landet optrædende farlig Sygdom hos Kartofler, uagtet Kartoffelbrok (*Synchytrium endobioticum*) er en af de Sygdomme, som man har størst Grund til at nære Ængstelse for.

ad § 2.

Ogsaa her gælder det, at det er af meget stor Betydning, at Landbrugsministeren har en almindelig Bemyndigelse, saa-